

Publicatie Umland

/ tekst door Els Wuyts

Binnen het werk van Ilona Plum wordt onze blik voortdurend een andere richting opgestuurd. Door middel van perspectief, ruimte en licht wordt ruimte gecreëerd die er altijd al was, maar onopgemerkt verdrongen werd door hetgeen er rond aanwezig is. Ilona vertaalt wat ruimte betekent in een vorm die fotografisch een andere betekenis krijgt en bijgevolg intrigeren omdat ze een vervlakking en verruiming van ruimte in zich dragen. Plaums fascinatie voor ruimte en tijd begon in 2001, toen ze twee jaar lang honderden boomkruinen fotografeerde: 'Wat mij daarin raakte, is dat bomen met al hun takken me deden denken aan grote gestolde explosies. Vaste materie die stroomt, maar zo langzaam dat het lijkt alsof de beweging is stilgezet.' Een boom draait zich langzaam maar gestaag naar de zon toe, die beweging is onzichtbaar en geruisloos voor wie naast de boom staat. Maar in de tijd ontwikkelt zich een spoor van dit trage manoeuvre. Een vaas met bloemen speelt met het fotografische vlak, de driedimensionale maquette en de geschilderde voorstelling. Deze drie bewegingen dansen als de traag groeiende boom die langzaam het licht opzoekt. De illusie van een vaas met bloemen wordt opgewekt maar onmiddellijk ontken, net zoals de zwalpende boom haar eigen beweging verraadt maar tegelijk ontken.

